

1. Иосиф пал на лице отца своего, и плакал над ним, и целовал его.

УПО: І впав Йосип на лице батька свого, та й плакав над ним, і цілував його.

KJV: And Joseph fell upon his father's face, and wept upon him, and kissed him.

2. И повелел Иосиф слугам своим--врачам, бальзамировать отца его; и врачи набальзамировали Израиля.

УПО: І звелів Йосип рабам своїм лікарям забальзамувати батька його. І забальзамували ці лікарі Ізраїля.

KJV: And Joseph commanded his servants the physicians to embalm his father: and the physicians embalmed Israel.

3. И исполнилось ему сорок дней, ибо столько дней употребляется на бальзамирование, и оплакивали его Египтяне семьдесят дней.

УПО: І сповнилося йому сорок день, бо так сповняються дні бальзамування. І оплакував його Єгипет сімдесят день.

KJV: And forty days were fulfilled for him; for so are fulfilled the days of those which are embalmed: and the Egyptians mourned for him threescore and ten days.

4. Когда же прошли дни плача по нем, Иосиф сказал придворным фараона, говоря: если я обрел благоволение в очах ваших, то скажите фараону так:

УПО: А як минули дні оплакування його, то сказав Йосип до дому фараонового, говорячи: Коли знайшов я ласку в очах ваших, то говоріть до ушей фараонових так:

KJV: And when the days of his mourning were past, Joseph spake unto the house of Pharaoh, saying, If now I have found grace in your eyes, speak, I pray you, in the ears of Pharaoh, saying,

5. отец мой заклял меня, сказав: вот, я умираю; во гробе моем, который я выкопал себе в земле Ханаанской, там похорони меня. И теперь хотел бы я пойти и похоронить отца моего и возвратиться.

УПО: Батько мій заприсяг був мене, говорячи: Ось я вмираю. У гробі моїм, що я собі викопав у Країні ханаанській, там поховаєш мене. А тепер нехай я піду, і поховаю батька свого, та й вернуся.

KJV: My father made me swear, saying, Lo, I die: in my grave which I have digged for me in the land of Canaan, there shalt thou bury me. Now therefore let me go up, I pray thee, and bury my father, and I will come again.

6. И сказал фараон: пойд и похорони отца твоего, как он залял тебя.

УПО: І сказав фараон: Піди, і поховай свого батька, як запряг він тебе.

KJV: And Pharaoh said, Go up, and bury thy father, according as he made thee swear.

7. И пошел Иосиф хоронить отца своего. И пошли с ним все слуги фараона, старейшины дома его и все старейшины земли Египетской,

УПО: І пішов Йосип поховати батька свого, а з ним пішли всі раби фараонові, старші дому його, і всі старші єгипетського краю,

KJV: And Joseph went up to bury his father: and with him went up all the servants of Pharaoh, the elders of his house, and all the elders of the land of Egypt,

8. и весь дом Иосифа, и братья его, и дом отца его. Только детей своих и мелкий и крупный скот свой оставили в земле Гесем.

УПО: і ввесь дім Йосипів, і браття його, і дім батька його. Тільки дітей своїх та дрібну й велику худобу свою вони позоставили в країні Гошен.

KJV: And all the house of Joseph, and his brethren, and his father's house: only their little ones, and their flocks, and their herds, they left in the land of Goshen.

9. С ним отправились также колесницы и всадники, так что сонм был весьма велик.

УПО: І вирушили з ним також колесниці та комонники. І був табір їх дуже великий.

KJV: And there went up with him both chariots and horsemen: and it was a very great company.

10. И дошли они до Горен-гаатада при Иордане и плакали там плачем великим и весьма сильным; и сделал [Иосиф] плач по отце своем семь дней.

УПО: І прийшли вони до Горен-Атаду, що по другім боці Йордану, і плакали там великим та дуже ревним плачем... І він учинив батькові своєму семиденну жалобу.

KJV: And they came to the threshingfloor of Atad, which is beyond Jordan, and there they mourned with a great and very sore lamentation: and he made a mourning for his father seven days.

11. И видели жители земли той, Хананеи, плач в Горен-гаатаде, и сказали: велик плач этот у Египтян! Посему наречено имя [месту] тому: плач Египтян, что при Иордане.

УПО: І побачили мешканці того Краю, ханаанеяни, жалобу в Горен-Атаді, та й сказали:

KJV: And when the inhabitants of the land, the Canaanites, saw the mourning in the floor of Atad, they said, This is a grievous mourning to the Egyptians: wherefore the name of it was called Abelmizraim, which is beyond Jordan.

12. И сделали сыновья [Иакова] с ним, как он заповедал им;

УПО: І вчинили йому сини його так, як він їм заповів був.

KJV: And his sons did unto him according as he commanded them:

13. и отнесли его сыновья его в землю Ханаанскую и похоронили его в пещере на поле Махпела, которую купил Авраам с полем в собственность для погребения у Ефрона Хеттеянина, пред Мамре.

УПО: І понесли його сини його до ханаанського Краю, та й поховали його в печері поля Махпели, яке поле купив був Авраам на володіння для гробу від хіттеянина Ефрона, навпроти Мамре.

KJV: For his sons carried him into the land of Canaan, and buried him in the cave of the field of Machpelah, which Abraham bought with the field for a possession of a buryingplace of Ephron the Hittite, before Mamre.

14. И возвратился Иосиф в Египет, сам и братья его и все ходившие с ним хоронить отца его, после погребения им отца своего.

УПО: А Йосип, як поховав він батька свого, вернувся до Єгипту, він і брати його, та всі, хто ходив з ним ховати батька його.

KJV: And Joseph returned into Egypt, he, and his brethren, and all that went up with him to bury his father, after he had buried his father.

15. И увидели братья Иосифовы, что умер отец их, и сказали: что, если Иосиф возненавидит нас и захочет отмстить нам за всё зло, которое мы ему сделали?

УПО: І побачили Йосипові брати, що вмер їхній батько, та й сказали: А що як зненавидить нас Йосип, і справді верне нам усе зло, що ми йому були заподіяли?

KJV: And when Joseph's brethren saw that their father was dead, they said, Joseph will peradventure hate us, and will certainly requite us all the evil which we did unto him.

16. И послали они сказать Иосифу: отец твой пред смертью своею завещал, говоря:

УПО: І переказали вони Йосипові, говорячи: Батько твій заповів був перед своєю смертю, кажучи:

KJV: And they sent a messenger unto Joseph, saying, Thy father did command before he died, saying,

17. так скажите Иосифу: прости братьям твоим вину и грех их, так как они сделали тебе зло. И ныне прости вины рабов Бога отца твоего. Иосиф плакал, когда ему говорили это.

УПО: Отак скажіть Йосипові: Прошу, вибач гріх братів твоїх та їхню провину, бо вони тобі зло були заподіяли! А тепер вибач гріх рабам Бога батька твого! І заплакав Йосип, як вони говорили до нього...

KJV: So shall ye say unto Joseph, Forgive, I pray thee now, the trespass of thy brethren, and their sin; for they did unto thee evil: and now, we pray thee, forgive the trespass of the servants of the God of thy father. And Joseph wept when they spake unto him.

18. Пришли и сами братья его, и пали пред лицом его, и сказали: вот, мы рабы тебе.

УПО: І пішли також браття його, і впали перед лицем його, та й сказали: Ось ми тобі за рабів!

KJV: And his brethren also went and fell down before his face; and they said, Behold, we be thy servants.

19. И сказал Иосиф: не бойтесь, ибо я боюсь Бога;

УПО: А Йосип промовив до них: Не бійтеся, бо хіба ж я замість Бога?

KJV: And Joseph said unto them, Fear not: for am I in the place of God?

20. вот, вы умышляли против меня зло; но Бог обратил это в добро, чтобы сделать то, что теперь есть: сохранить жизнь великому числу людей;

УПО: Ви задумували були на мене зло, та Бог задумав те на добре, щоб зробити, як вийшло сьогодні, щоб заховати при житті великий народ!

KJV: But as for you, ye thought evil against me; but God meant it unto good, to bring to pass, as it is this day, to save much people alive.

21. итак не бойтесь: я буду питать вас и детей ваших. И успокоил их и говорил по сердцу их.

УПО: А тепер не лякайтеся, я буду утримувати вас та дітей ваших! І він потішав їх, і промовляв до їхнього серця.

KJV: Now therefore fear ye not: I will nourish you, and your little ones. And he comforted them, and spake kindly unto them.

22. И жил Иосиф в Египте сам и дом отца его; жил же Иосиф всего сто десять лет.

УПО: І осівся Йосип в Єгипті, він та дім батька його. І жив Йосип сто і десять літ.

KJV: And Joseph dwelt in Egypt, he, and his father's house: and Joseph lived an hundred and ten years.

23. И видел Иосиф детей у Ефрема до третьего рода, также и сыновья Махира, сына Манассиина, родились на колени Иосифа.

УПО: І побачив Йосип в Єфрема дітей третього покоління. Також сини Махіра, сина Манасіїного, були народилися на Йосипові коліна.

KJV: And Joseph saw Ephraim's children of the third generation: the children also of Machir the son of Manasseh were brought up upon Joseph's knees.

24. И сказал Иосиф братьям своим: я умираю, но Бог посетит вас и выведет вас из земли сей в землю, о которой клялся Аврааму, Исааку и Иакову.

УПО: І сказав Йосип до братів своїх: Я вмираю, а Бог конче згадає вас, і виведе вас із цієї землі до Краю, якого присягнув був Авраамові, Ісакові та Якову.

KJV: And Joseph said unto his brethren, I die: and God will surely visit you, and bring you out of this land unto the land which he sware to Abraham, to Isaac, and to Jacob.

25. И заклеял Иосиф сынов Израилевых, говоря: Бог посетит вас, и вынесите кости мои отсюда.

УПО: І Йосип запряг Ізраїлевих синів, говорячи: Конче згадає Бог вас, а ви винесете звідси кості мої!

KJV: And Joseph took an oath of the children of Israel, saying, God will surely visit you, and ye shall carry up my bones from hence.

26. И умер Иосиф ста десяти лет. И набальзамировали его и положили в ковчег в Египте.

УПО: І упокоївся Йосип у віці ста й десяти літ. І забальзамували його, і він був покладений у труну в Єгипті.

KJV: So Joseph died, being an hundred and ten years old: and they embalmed him, and he was put in a coffin in Egypt.